

WIECZNE PRZEZNACZENIE CZŁOWIEKA

CZY WIESZ: Że od wieków człowiek próbuje rozwiązać problem swojego wiecznego przeznaczenia?

Że chociaż ateści i inni twierdzą, iż śmierć na zawsze kończy wszystko, to jednak na ogół w rodzaju ludzkim tkwi tęskna nadzieja szczęśliwego życia poza grobem?

Że niektórzy w poszukiwaniu odpowiedzi kontaktują się z duchowymi mediami, astrologami, nekromantami itp., lecz ich wyjaśnienia są niezadowalające i zwodnicze?

Że wielu filozofów, pisarzy, nauczycieli, teologów, przywódców religijnych itp. podało różne rozwiązania problemu wiecznego przeznaczenia człowieka, które także są niezadowalające i zwodnicze, i wielce rozczarują swych wyznawców?

Że rozwiązania te są zwodnicze, gdyż zazwyczaj oparte na wielkim kłamstwie szatana podanym w Edenie: "Żadnym sposobem śmiercią nie pomrzecie" (1 Moj. 3:4; Jan 8:44), które w dalszym ciągu on propaguje, głównie przez teorię, iż dusza ludzka żyje nadal po śmierci ciała - że odbywa wędrówkę, wciela się ponownie albo przechodzi przez stany pośrednie, takie jak czyściec lub też bezpośrednio dostaje się do wiecznego szczęścia w niebie lub wiecznych tortur w piekle?

Że w przeciwieństwie do teorii o "nieśmiertelnej duszy" rozwiązanie biblijne oparte jest na jasnej nauce, że człowiek jest duszą (1 Moj. 2:7 - nie że *ma* duszę), że dusze są śmiertelne (podlegają śmierci) - "dusza, która grzeszy, ta *umrze*" (Ezech. 18:4, 20; Ps. 56:14; 78:50; 116:8; Jak. 5:20) i że dusze, dobre i złe, w stanie śmierci są nieświadome, "śpią" (5 Moj. 31:16; 2 Król. 16:20; 21:18; Ps. 90:3-5; Jan 11:11-14, 44; Dz. Ap. 2:29, 34; 13:36; 1 Tes. 4:13-15)?

Że piekło Biblii (*szeol* lub *hades* - często tłumaczone jako *grób*), gdzie wszystkie dusze "śpią" aż do przebudzenia w zmartwychwstaniu, jest stanem nieświadomości, niepamięci (1 Moj. 37:35; Ijob 14:13; Ps. 6:6; Kazn. 9:10 itd.)?

Że jedyna prawdziwa nadzieja przyszłego życia po śmierci oparta jest na *zmartwychwstaniu umarłych* (Dan. 12:1, 2; Jan 5:28, 29; Dz. Ap. 24:15), a jeśli nie ma zmartwychwstania umarłych, to wszyscy zmarli pozostaną umarłymi na zawsze - nawet ci "*poginęli* [na zawsze stali się umarłymi], którzy zasnęli w Chrystusie" (1 Kor. 15:6, 18)?

Że rodzaj ludzki w pierwszym człowieku Adamie, "uczynionym mało mniejszym od Aniołów", "z ziemi, ziemskim", nie stracił *życia w niebie* (gdyż nigdy nie było ono dane ani obiecane Adamowi i jego rodzajowi), lecz *życie wieczne na ziemi*, nad którą dane mu było panować (Ps. 8:5-9; 1 Kor. 15:47; 1 Moj. 1:26-28; 3:22-24)?

Że przez nieposłuszeństwo Adama "grzech wszedł na świat, a przez grzech *śmierć*: także na wszystkich ludzi *śmierć* przyszła [przez dziedziczenie wszyscy rodzą się w grzechu, poczęci w nieprawości], ponieważ wszyscy zgrzeszyli" i są pod wyrokiem *śmierci* (ustaniem życia - *nie wiecznymi mękami!* Rzym. 3:9, 10; 5:12, 17-19; 6:23; 1 Kor. 15:21, 22; Ps. 51:5)?

Że "zaleca Bóg miłość swoją ku nam, iż gdyśmy jeszcze byli grzesznymi ["Jezus przyszedł na świat, aby grzeszników zbawił", "niepobożnych"], Chrystus za nas umarł", "za wszystkich", za każdego człowieka; tylko przez wiarę w Jezusa jako Zbawiciela mogą grzesznicy stać się sprawiedliwymi przed Bogiem (Rzym. 5:8-11; 1 Tym. 1:15; 2 Kor. 5:14, 15; Żyd. 2:9; Dz. Ap. 16:31; Rzym. 3:24-26; 5:1; Efez. 2:8-10; 1 Jana 5:11-13)?

Że następnie musimy się poświęcić, tzn. zrezygnować ze swojej woli i przyjąć wolę Bożą za swoją, tak jak to uczynił Jezus (Żyd. 10:7), a potem być Jego wiernymi naśladowcami aż do końca, jeśli chcemy osiągnąć życie wieczne jako nasze przeznaczenie (Rzym. 5:2; 12:1; 6:23; Przyp. 23:26; Mat. 16:24-26; Jan 10:27, 28)?

Że ponieważ Jezus "dał samego siebie na okup za wszystkich", "Bóg chce, aby wszyscy ludzie byli zbawieni [z potępienia Adamowego], i ku [dokładnej] znajomości prawdy przyszedł" (1 Tym. 2:4-6; 4:10; 1 Jana 2:2)?

Że "wybrani ze świata" (Jan 15:19; Dz. Ap. 15:14; Obj. 5:9), którzy przyszedli do Boga w wieku Ewangelii przez skruchę, wiarę w Jezusa jako Zbawiciela oraz podjęli i wypełnili poświęcenie, są wyjątkiem od ogólnej zasady - ostatecznie otrzymają życie wieczne w niebie jako swe wieczne przeznaczenie (Jan 14:1-3; 2 Kor. 5:1, 2; Żyd. 10:34; 1 Piotra 1:4)?

Że ogół ludzkości - ci, którzy w tym życiu nie mieli jednej pełnej i zupełnej szansy zbawienia - otrzyma jako swe wieczne przeznaczenie sposobność uzyskania życia wiecznego na ziemi w pokoju i szczęściu (Izaj. 2:2-4; 11:9; 25:6-9; 35; 65:17-25; Mich. 4:1-4; Dz. Ap. 15:17; Obj. 21:2-4; 22:3)?

Że Jezus i Jego uczniowie wieku Ewangelii są dzięki wierze nasieniem (dziećmi) Abrahama, przez które w nadchodzących "czasach", w wieku Tysiąclecia, wszystkie rodziny ziemi (razem ze wzbudzonymi zmarłymi z ludzkości) będą błogosławione i sądzone w sprawiedliwości (1 Moj. 12:3; 22:16-18; Gal. 3:8, 16, 29; Ps. 72:1-4; 1 Kor. 6:2; Mat. 19:28; Łuk. 22:29, 30; Dz. Ap. 17:31; 2 Tym. 4:1; 2 Piotra 3:7, 8; Obj. 20:12, 13)?

Że ci z rodzaju ludzkiego, którzy w Boskiej próbie wieku Tysiąclecia okażą się chętnymi i posłusznymi, otrzymają życie wieczne jako swe wieczne przeznaczenie - nie w "nowych niebiosach", lecz w "nowej ziemi" (2 Piotra 3:13), podczas gdy ci, którzy okażą się niegodnymi, zostaną na wieki odcięci (unicestwieni) w drugiej śmierci, co będzie dla nich, jak również i dla diabła i jego aniołów, karą - ich przeznaczeniem (Ps. 37:9-11, 22, 29, 34, 38; 145:20; Przyp. 2:21, 22; Izaj. 1:28; 60:21; Mat. 25:31-46 - ogień jest symbolem zniszczenia; Żyd. 2:14; Obj. 20:14, 15; 21:8)?

Że "Niebiosa są niebiosa Pańskie [Jehowy]; ale ziemię dał synom ludzkim"; "Bóg, który utworzył ziemię... nie na próżno stworzył ją, na mieszkanie utworzył ją", a "ziemia na wieki stoi" (Ps. 115:16; Izaj. 45:18; 46:9-11; 55:10, 11; Kazn. 1:4; Ps. 104:5; 119:90)?